

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-583/22 PPU – 1

Lieta C-583/22 PPU

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 7. septembris

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 29. jūnijs

Apsūdzētais:

MV

BUNDESGERICHTSHOF [Federālās augstākās tiesas]

LĒMUMS

[..]

(datums:

2022. gada 29. jūnijs)

krimināllietā

pret

MV, dzimušu 1958. gada 21. janvārī Senšamonā (Francijā),

par īpaši smagu noziegumu, kas saistīts ar izvarošanu.

Procesā piedalās:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof [Federālās augstākās tiesas federālais ģenerālprokurors] [..]

Bundesgerichtshof 1. krimināllietu senāts 2022. gada 29. jūnijā nolēma:

[..] Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. panta trešo daļu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus par Padomes Pamatlēmuma 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā (OV 2008, L 220, 32. lpp.) interpretāciju:

1. Vai, ņemot vērā Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. punktā noteikto prasību par piesprietā soda līdzvērtīguma atzīšanu un Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punktu, gadījumā, kurā ir radies kopējais soda apmērs, pamatojoties uz Vācijā un citā ES dalībvalstī taisītiem spriedumiem, sods par valstī izdarītu noziedzīgu nodarījumu var tikt piemērots arī tad, ja fiktīva citā ES dalībvalstī piesprietā soda iekļaušana kopējā soda apmēra noteikšanā pārsniegtu Vācijas tiesību aktos pieļauto brīvības atņemšanas sodu maksimālo kopējo ilgumu?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta otrajā teikumā minētā citā dalībvalstī taisītu spriedumu vērā ņemšanai ir jānotiek tā, lai nelabvēlīgā situācija, ko rada neiespējamība *a posteriori* noteikt kopēju sodu – atbilstoši Vācijas tiesību aktos paredzētajiem kopējā soda noteikšanas principiem – tiktu konkrēti norādīta un pamatota, aprēķinot sodu par valstī izdarītu noziedzīgu nodarījumu?

[..] [*omissis*: Informācija par valsts tiesvedību]

Pamatojums

1 *Bundesgerichtshof* 1. krimināllietu senātam ir jālemj par apsūdzētā iesniegto revīzijas sūdzību (*Revision*), ar ko pārsūdzēts *Landgericht Freiburg im Breisgau* [Freiburgas Breisgavā apgabaltiesas] spriedums, ar kuru apsūdzētajam tika piesprietā brīvības atņemšana uz sešiem gadiem par sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar izvarošanu.

I.

2 1. Prejudiciālā nolēmuma procedūras pamatā ir šādi *Landgericht* konstatētie lietas faktiskie apstākļi.

3 a) 2003. gada 10. oktobrī ap pulksten 00.30 apsūdzētais Freiburgas Breisgavā universitātes teritorijā (Vācijas Federatīvā Republika) sagūstīja 20 gadu vecu studentu, piedraudot ar nazi, un ar savu transportlīdzekli aizveda viņu uz nomaļu meža masīvu. Tur viņš transportlīdzeklī ar viņu vairākas stundas veica ar viņu anālus un vaginālus dzimumaktus pret viņas gribu. Aptuveni pulksten 04.45 studentei izdevās aizbēgt.

- 4 b) Apsūdzētais ir Francijas valstspiederīgais; Vācijas Federatīvajā Republikā viņš iepriekš nav sodīts. Francijas Sodu reģistrā par viņu ir 25 ieraksti. Nākamie pieci spriedumi ir taisīti pēc šajā procesā aplūkojamā noziedzīgā nodarījuma, kas notika 2003. gada 10. oktobrī. Tie attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kurus apsūdzētais ir izdarījis Francijā laikposmā no 2002. gada augusta līdz 2003. gada septembrim.
- 5 2004. gada 30. septembrī *Tribunal de grande instance Gueret* [Gerē Augstākā tiesa] piesprieda apsūdzētajam brīvības atņemšanu uz diviem gadiem.
- 6 Ar 2008. gada 29. februāra spriedumu *Cour d'assises du Loir-et-Cher in Blois* [Luāras un Šēras zvērināto tiesa Blūā] piesprieda apsūdzētajam brīvības atņemšanu uz 15 gadiem. Šajā sodā tika ieskaitīti apsūdzētajam turpmāk piemērotie sodi – *Cour d'assises de Loire-Atlantique in Nantes* [Atlantijas Luāras zvērināto tiesas Nantē], 2008. gada 16. maijā piesprieda brīvības atņemšana uz sešiem gadiem un *Cour d'appel in Grenoble* [Grenobles apelācijas tiesas] 2012. gada 23. aprīlī piesprieda brīvības atņemšana uz vienu gadu un sešiem mēnešiem.
- 7 Visbeidzot, 2013. gada 24. janvārī *Cour d'assises du Maine-et-Loire in Angers* [Mēnas un Luāras zvērināto tiesa Anžē] piesprieda apsūdzētajam jaunu brīvības atņemšanu uz septiņiem gadiem.
- 8 c) Apsūdzētais tika 2003. gada 20. oktobrī aizturēts Nīderlandē, pamatojoties uz Francijā izdotu apcietināšanas orderi, un 2004. gada 17. maijā pārsūtīts uz Franciju pēc nepilnus septiņus mēnešus ilgas atrašanās apcietinājumā nolūkā to izdot. Tur viņš bez pārtraukuma atradās apcietinājumā līdz 2021. gada 23. jūlijam; no iepriekš minētajiem brīvības atņemšanas sodiem izpildītais sods ir 17 gadi un deviņi mēneši. Pēc tam apsūdzētais tika nodots Vācijas iestādēm; kopš 2021. gada 23. jūlija viņš atrodas apcietinājumā Vācijas Federatīvajā Republikā, pamatojoties uz *Amtsgericht Freiburg im Breisgau* [Freiburgas Breisgavā pirmās instances tiesas] 2004. gada 23. jūlijā izdoto apcietināšanas orderi.
- 9 2. *Landgericht Freiburg im Breisgau*, nosakot sodu, balstījās uz atbilstīgi vainai piemērojamo brīvības atņemšanu uz septiņiem gadiem, un, tā kā nav iespējams noteikt kopējo sodu *a posteriori*, ņemot vērā Francijā piesprieptos sodus, kuri minēti 1.1. punkta b) apakšpunktā, tā atskaitīja vienu gadu, lai kompensētu šai sakarā izrietošo nelabvēlīgo situāciju. Pamatojoties uz to, *Landgericht* attiecīgajā lietā pieņemtajā nolēmumā noteica, ka piemērojamais sods ir brīvības atņemšana uz sešiem gadiem.
- 10 3. Apsūdzētais par notiesājošo spriedumu ir iesniedzis revīzijas sūdzību un norāda uz materiālo tiesību normu pārkāpumu.

II.

- 11 Senāts uzskata, ka atbilde uz prejudiciālajiem jautājumiem ir nepieciešama, lai lemtu par revīzijas sūdzību. Tāpēc tas saskaņā ar LESD 267. panta trešo daļu vēršas Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 12 1. Atbilstošās tiesību normas ir šādas:
- 13 a) Savienības tiesību normas
- 14 No Savienības tiesību viedokļa prejudiciālo jautājumu izlemšanā ir nozīme Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. un 5. punktam, kuros ir paredzēti nosacījumi, atbilstīgi kuriem dalībvalsts kriminālprocesā pret personu ņem vērā spriedumus, kas attiecībā uz šo pašu personu par citiem faktiem iepriekš taisīti citās dalībvalstīs (skat. arī Pamatlēmuma 2008/675/TI 1. panta 1. punktu).
- 15 Pamatlēmuma 3. panta 1. punkts nosaka, ka spriedumus, kas attiecībā uz to pašu personu par citiem faktiem iepriekš taisīti citās dalībvalstīs, ņem vērā tiktāl, ciktāl ņem vērā iepriekšējus savā valstī taisītus spriedumus, un to, ka tiem paredz tādas pašas tiesiskās sekas, kādas ir iepriekšējo savas valsts spriedumiem.
- 16 Saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta pirmo teikumu, ja nodarījums, par kuru ir uzsākts jaunais kriminālprocess, ir izdarīts pirms taisīts vai izpildīts iepriekšējais spriedums, Pamatlēmuma 3. panta 1. punkts nerada dalībvalstīm pienākumu piemērot tās savas valsts tiesību normas par spriedumu taisīšanu, ja šo tiesību normu piemērošana ārvalstu spriedumiem ierobežotu tiesu piespriet sodu jaunajā kriminālprocesā; tomēr dalībvalstis nodrošina, ka šādos gadījumos to tiesas var kā citādi ņemt vērā iepriekšējus, citās dalībvalstīs taisītus spriedumus (Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta otrais teikums).
- 17 Būtu jāapstiprina princips, saskaņā ar kuru citā dalībvalstī pasludinātam spriedumam dalībvalstīs būtu jāparedz sekas, kas ir līdzvērtīgas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tās tiesu taisītam spriedumam, neatkarīgi no tā, vai šīs sekas attiecīgās valsts tiesību aktos tiek uzskatītas par faktiskām, vai arī par procesuālām, vai materiālām. Taču ar šo pamatlēmumu netiecas saskaņot sekas, kādas dažādu valstu tiesību sistēmas paredz attiecībā uz iepriekšēju spriedumu esamību, un pienākums ņemt vērā citās dalībvalstīs iepriekš taisītus spriedumus pastāv vienīgi tiktāl, ciktāl iepriekšēju spriedumu esamību ņem vērā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem (Pamatlēmuma 2008/675/TI 5. apsvēruma).
- 18 b) Valsts (Vācijas) tiesības
- 19 Atbilstošās tiesību normas, kas regulē no vairākiem atsevišķiem sodiem radušos kopējā soda noteikšanu, ir ietvertas Vācijas *Strafgesetzbuch* [Kriminālkodeksa] (turpmāk tekstā – “*StGB*”) 53.-55. pantā.
- 20 *StGB* 53. panta (Noziedzīgu nodarījumu kopums) 1. punktā ir noteikts:

“(1) Ja persona ir izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, par kuriem ierosinātie kriminālprocesi notiek vienlaikus un tādējādi ir piemērojami vairāki brīvības atņemšanas sodi vai vairāki naudas sodi, tiek noteikts kopējais sods.”

21 *StGB* 54. panta (Kopējā soda noteikšana) 1. un 2. punktā ir ietverti šādi noteikumi:

“(1) Ja viens no atsevišķajiem sodiem ir mūža ieslodzījums, par kopējo sodu tiek atzīts mūža ieslodzījums. Visos pārējos gadījumos kopējo sodu veido, palielinot vislielāko piespriesto sodu, vai dažādu soda veidu gadījumā – palielinot smagākā veida sodu. Šajā sakarībā tiek ņemta vērā likumpārkāpēja personība un dažādie noziedzīgie nodarījumi, vērtēti to kopumā.

(2) Kopējais sods nedrīkst pārsniegt atsevišķo sodu kopsummu. Brīvības atņemšanas gadījumā tas nepārsniedz 15 gadus un naudas soda gadījumā – septiņi simti divdesmit dienas likmes.”

22 *StGB* 55. panta (Kopējā soda noteikšana *a posteriori*) 1. punktā ir noteikts:

“(1) 53. un 54. pantu piemēro arī tad, ja ar galīgo spriedumu notiesāta persona pirms soda izpildes, noilguma vai atlaišanas tiek notiesāta par citu tās izdarītu noziedzīgu nodarījumu, pirms taisīts iepriekšējais spriedums. Par iepriekšējo spriedumu uzskata spriedumu, kas taisīts iepriekšējā procesā, kurā pēdējo reizi ir izvērtēti pamatā esošie faktu konstatējumi.”

23 2. Nolēmums par apsūdzētā iesniegto revīzijas sūdzību ir atkarīgs no atbildes uz prejudiciālajiem jautājumiem.

24 a) Par pirmo prejudiciālo jautājumu:

25 Jautājums par to, vai apsūdzētajam vēl vispār var tikt piemērots brīvības atņemšanas sods par kriminālprocesā minēto izvarošanu Vācijā, kas izpildāms papildus Francijā piespriestajiem sodiem, ir atkarīgs no tā, kā tiek interpretēta prasība par savā valstī un citā dalībvalstī piespriestā soda līdzvērtīguma atzīšanu saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. punktu (“tiesiskās sekas, kas ir līdzvērtīgas”) kopsakarā ar Pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmo teikumu.

26 aa) Ja notiesāšana, kas par 1.1. punkta b) apakšpunktā aprakstītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem veikta Francijā, tiktu aplūkota kā notiesāšana Vācijā, par tiem principā varētu tikt noteikts kopējs sods; par tiem varētu notiesāt vienlaicīgi, jo šajā procesā aplūkotā izvarošana laika ziņā norisinājās pirms notiesāšanas Francijā. Tādējādi Vācijas krimināltiesību piemērošanas gadījumā būtu jānosaka kopējā sods *a posteriori* saskaņā ar *StGB* 55. panta 1. punktu. Saskaņā ar *StGB* 55. panta 1. punktu tiesai, kas izskata attiecīgo krimināllietu, ir *a posteriori* jānosaka kopējais sods, ja ar galīgo spriedumu notiesāta persona pirms soda izpildes, noilguma vai atlaišanas tiek notiesāta par citu noziedzīgu nodarījumu, par kuru var tikt noteikts kopējais sods. Ja ir izpildīti nosacījumi, krimināllietu izskatošajai tiesai ir obligāti jāpiemēro *StGB* 55. pants (skat. arī

BGH lēmumu, 2020. gada 7. aprīlis – 3 *StR* 630/19, 2. punkts, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).

- 27 Taču, nosakot brīvības atņemšanas kopējo ilgumu, būtu jāņem vērā maksimālais 15 gadu termiņš saskaņā ar *StGB* 54. panta 2. punkta otro teikumu; tas nozīmē, ka par šajā procesā aplūkoto izvarošanu, proti, varētu tikt piespriests atsevišķs sods, taču galu galā, ja šis atsevišķais sods tiktu ieskaitīts – no jauna noteiktajā – kopējā sodā, tā ilgums būtu 15 gadi, un līdz ar to turpmāka soda izpilde vairs nebūtu iespējama. Maksimālais kopējais brīvības atņemšanas ilgums, kādu pieļauj Vācijas tiesību normas, būtu sasniegts jau tad, kad *Cour d'assises du Loir-et-Cher in Blois* 2008. gada 29. februārī piesprieda [apsūdzētajam] brīvības atņemšanu uz 15 gadiem.
- 28 Tomēr kopējā soda noteikšana, ņemot vērā citās valstīs piespriestos sodus, ir izslēgta tāpēc, ka tādējādi notiktu no starptautisko tiesību viedokļa nepieļaujama iejaukšanās citā valstī taisīta sprieduma juridiskajā spēkā un citas valsts pilnvarās noteikt sodu (pastāvīgā judikatūra; skat. arī *BGH* lēmumus, 2018. gada 4. jūlijs – 1 *StR* 599/17, 5. punkts, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0, un 2020. gada 23. aprīlis – 1 *StR* 15/20, 13. punkts, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).
- 29 bb) Ņemot vērā, ka nepastāv iespēja savā valstī un citā ES dalībvalstī veiktas notiesāšanas ietvaros noteikt kopējo sodu, Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka jaunā kriminālprocesā pret personu tiek ņemti vērā spriedumi, kas attiecībā uz to pašu personu par citiem noziedzīgiem nodarījumiem iepriekš taisīti citās dalībvalstīs tiktāl, ciktāl saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ņem vērā iepriekšējus pašu valstī taisītus spriedumus, un to, ka tiem paredz tiesiskās sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekšējo savas valsts spriedumu sekām. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru tā mērķis ir nepieļaut, ka attieksme pret attiecīgo personu ir mazāk labvēlīga nekā tad, ja attiecīgā iepriekšējā kriminālsoda piemērošana būtu notikusi savā valstī (Tiesas spriedums, 2021. gada 15. aprīlis, C-221/19, 49., 50., 57. un 58. punkts, ECLI:EU:C:2021:278; šajā ziņā arī Tiesas spriedums, 2017. gada 21. septembris, C-171/16, 26. punkts, ECLI:EU:C:2017:710, un Tiesas spriedums, 2018. gada 5. jūlijs, C-390/16, 28. punkts, ECLI:EU:C:2018:532). Saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta pirmo teikumu Pamatlēmuma 3. panta 1. punkts nerada dalībvalstīm pienākumu piemērot tās savas tiesību normas [...] par spriedumu taisīšanu, kuru piemērošana ārvalstu spriedumiem ierobežotu tiesu, tai taisot spriedumu jaunajā kriminālprocesā.
- 30 cc) Senāta ieskatā no tā izriet, ka soda piespriešana par šajā procesā aplūkojamo noziedzīgo nodarījumu būtu pieļaujama tikai tad, ja Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta pirmais teikums būtu jāinterpretē tādējādi, ka Pamatlēmuma 3. panta 1. punktā paredzētais līdzvērtīguma atzīšanas princips (citstarp) nebūtu spēkā tad, ja citā ES dalībvalstī piespriešta soda fiktīva ņemšana vērā izraisītu *StGB* 54. panta 2. punkta otrajā teikumā noteikto brīvības atņemšanas sodu maksimālo pieļaujamo kopējo ilgumu – 15 gadus. Tomēr šāda izpratne nav

konstatējama, jo tā ir pretrunā Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. punkta formulējumam un iepriekš minētajiem Tiesas nolēmumiem, ciktāl pretēji tajā noteiktajam līdzvērtīguma atzīšanas principam varētu tikt pieļauta *StGB* 54. panta 2. punkta otrajā teikumā maksimālā ilguma pārsniegšana.

- 31 b) Par otro prejudiciālo jautājumu:
- 32 Ja Tiesas atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu būs apstiprinoša, iesniedzējtiesas senāta lēmuma pieņemšanai nozīmīgs ir otrais prejudiciālais jautājums par to, vai Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta otrajā teikumā minētā citā dalībvalstī taisītu spriedumu ņemšana vērā ir jāveic tā, lai nelabvēlīgā situācija, ko rada neiespējamība *a posteriori* noteikt kopēju sodu, tiktu konkrēti norādīta un pamatota, aprēķinot sodu par valstī izdarītu noziedzīgu nodarījumu.
- 33 aa) Saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta otro teikumu dalībvalstis nodrošina, ka Pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmajā teikumā minētajos gadījumos to tiesas var kā citādi ņemt vērā iepriekšējus spriedumus, kas taisīti citās dalībvalstīs. Transponējot Vācijas tiesībās Pamatlēmumu 2008/675/TI, Vācijas likumdevējs nav saskatījis nepieciešamību transponēt Pamatlēmuma 3. pantu; tas tiek pamatots tādējādi, ka pieeja, saskaņā ar kuru, lai gan citā dalībvalstī agrāk taisīti spriedumi nevar tikt formāli ņemti vērā soda piemērošanā (*a posteriori* nosakot kopējo sodu), tomēr notiesātai personai, cik vien iespējams, nebūtu jārada nelabvēlīgāka situācija, kas atbilst arī Vācijas judikatūrā īstenotajai soda smaguma kompensācijai citās valstīs taisītu agrāku spriedumu gadījumā [...].
- 34 Saskaņā ar šajā ziņā pieminēto *Bundesgerichtshof* līdzšinējo judikatūru nelabvēlīgākā situācija, kas rodas tādēļ, ka nav iespējas *a posteriori* noteikt kopējo sodu, ņemot vērā citās ES dalībvalstīs taisītus spriedumus, parasti soda piemērošanas ietvaros tiek mazināta ar – skaitļos neizteiktu – soda smaguma kompensāciju, ko krimināllietu izskatošā tiesa nosaka pēc saviem ieskatiem (skat. *BGH* lēmumu, 2022. gada 26. janvāris, *StR* 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). Rezultātā šajā ziņā tiek uzskatīts par pietiekamu tas, ka krimināllietu izskatošā tiesa, nosakot jaunu sodu, ņem vērā neiespējamību *a posteriori* noteikt kopējo sodu – līdztekus citiem soda piemērošanas faktoriem – kā aspektu par labu apsūdzētajam, aprēķinot jauno sodu.
- 35 bb) Tomēr šajā judikatūrā nav pietiekami ņemts vērā *StGB* 54. un 55. pantā noteiktais regulējums un Pamatlēmuma 2008/675/TI noteikumi. Jo pastāv risks, ka soda smaguma kompensācija aprobežosies vienkāršu mirušu burtu. Tāpēc senāts uzskata, ka noskaidrošanas vērts un tā lēmuma pieņemšanā ir nozīmīgs jautājums, vai Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nelabvēlīgā situācija, ko rada neiespējamība *a posteriori* noteikt kopējo sodu, kas izriet no iepriekš citās ES dalībvalstīs taisītajiem spriedumiem un savas valsts tiesu taisītajiem spriedumiem, ir konkrēti jānorāda un jāpamato no apmēra aspekta, fiktīvi ņemot vērā citās ES dalībvalstīs piespriesto sodu.

- 36 cc) Senāts uzskata, ka Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 1. un 5. punkta reglamentējošajam saturam atbilst tikai tāda nelabvēlīgas situācijas kompensēšana, kas ir pamatota un izteikta skaitļos.
- 37 No iepriekš minētās Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par Pamatlēmumu 2008/675/TI izriet, ka veids, kādā tiek ņemti vērā iepriekš citās ES dalībvalstīs taisītie spriedumi, cik vien iespējams, ir jāpielīdzina veidam, kāds tiek piemērots iepriekšējiem savas valsts spriedumiem. Lai pēc iespējas – arī *a posteriori* – īstenotu kopējā soda noteikšanu, kas saskaņā ar Vācijas tiesību normām veidojas no skaitļos izteiktiem atsevišķiem sodiem, palielinot vislielāko piespriesto sodu un tādējādi nosakot arī skaitļos izsakāmu kopējo sodu (*StGB* 54. un 55. pants), senāta ieskatā ir konkrēti jāprecizē nelabvēlīgā situācija, ko rada neiespējamība noteikt kopējo sodu, un par to samazināt no jauna nosakāmo (kopējo) sodu. Šī – *StGB* 55. panta 1. punkta pirmajam teikumam atbilstīgā – situācija būtiski atšķiras arī no citiem pabeigtiem gadījumiem (piemēram, pilnībā izpildītiem sodiem), kuru kontekstā pietiek vien ar skaitļos neizteiktu soda smaguma kompensāciju, jo kopējā soda noteikšana vairs nav piemērojama.
- 38 Lai gan – atšķirībā no savā valstī taisītajiem spriedumiem – dažādās valstīs taisītu spriedumu gadījumā nenotiek soda, kas ir jāņem vērā kopējā soda noteikšanā, atcelšana kā autonomi izpildāms nolēmums (skat. arī *BGH* lēmumu, 2022. gada 26. janvāris, 3 *StR* 461/21, 9. un nākamie punkti, it īpaši 14. punkts, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, arī attiecībā uz to, ka Pamatlēmums 2008/675/TI obligāti nav prasīts izteikt nelabvēlīgās situācijas kompensāciju konkrētos skaitļos); tomēr pārbaudāms kompensācijas un tās skaitļos izteiktā apmēra noteikšanas pamatojums ir nepieciešams no pārskatāmības viedokļa, it īpaši tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar krimināllietu izskatošās tiesas veiktās soda noteikšanas pārbaudāmību s tiesā, kura izskata revīzijas sūdzību.
- 39 To apstiprina it īpaši tas, ka – kā tas izriet no *StGB* 54. panta 1. punkta trešā teikuma, – kopējā soda noteikšana ir autonomas, specifisks soda noteikšanas akts (pastāvīgā judikatūra; skat. arī *BGH* lēmumu, 2019. gada 12. novembris, 1 *StR* 415/19, 3. punkts, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0; spriedums, 2016. gada 24. augusts, 2 *StR* 504/15, 20. punkts, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0; un nākamie punkti). Tas vien, ka skaitļos neizteikta soda smaguma kompensācija tiek ņemta vērā vienkārši kā soda piemērošanas aspekts par labu apsūdzētajam, nevar nodrošināt šīs prasības izpildi kaut vai tāpēc vien, ka apmēru nekādi nevar pārbaudīt un līdz ar to revīzijas sūdzības izskatīšanā nevar pārbaudīt būtisku krimināllietu izskatošās tiesas nolēmuma daļu.
- 40 dd) Senāta ieskatā tas, kā tieši krimināllietu izskatošā tiesa nosaka kompensāciju, ir pašas krimināllietu izskatošās tiesas ziņā. Tā var ņemt vērā faktu, ka kopējā soda noteikšana neietver agrāko sodu, uzreiz nosakot jauno sodu – ar atskaitāmās daļas izteikšanu skaitļos – vai, piemēram, piemērot “fiktīvu kopējo sodu”, kas noteikts, ņemot vērā citā valstī piespriesto sodu, un samazināt to par citā valstī

piespriesto sodu. Ir vien vajadzīgs, lai tā piemēro atbilstīgu kompensāciju un lai tās piemērošanu – līdzīgi kā kopējā soda noteikšana saskaņā ar *StGB* 54. un 55. pantu – varētu pārbaudīt un tas būtu izteikts skaitļos sprieduma pamatojumā.

- 41 ee) Lemjot par soda piemērošanu, *Landgericht* nav ņēmusi vērā, ka, piespriežot brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem, faktiski tiek pārsniegts Vācijas tiesības aktos noteiktais brīvības atņemšanas soda maksimālais ilgums – 15 gadi; arī citkārt tā nav minējusi nekādus atbilstīgus kritērijus, pēc kuriem tā ir vadījies, ņemdama vērā citās ES dalībvalstīs taisītus spriedumus saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675/TI 3. panta 5. punkta otro teikumu, tādēļ var rasties šaubas par to, vai ir pietiekami ievērotas Savienības tiesību normas.
- 42 c) Pamatlēmuma 2008/675/TI interpretācija ir jāveic vienīgi Eiropas Savienības Tiesai. Tā par šo jautājumu līdz šim nav lēmusi, tāpēc šis nav “*acte éclairé*” gadījums. Interpretācija nav arī tik acīmredzama, lai neradītu nekādas pamatotas šaubas “*acte clair*” izpratnē (attiecībā uz Tiesas acīmredzamības nosacījumiem skat. arī Tiesas spriedumu, 1982. gada 6. oktobris, lieta C-283/81, *CILFIT*, Krājums 1982, 3415. lpp., EU:C:1982:335).
- 43 [...] [*omissis*: Informācija par valsts tiesvedību]

III.

- 44 Senāts lūdz Tiesu prioritāri lemt par prejudiciālajiem jautājumiem saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Reglamenta 53. panta 3. punktu kopsakarā ar LESD 267. panta ceturto daļu. Prejudiciālie jautājumi ir nozīmīgi lēmuma pieņemšanai notiekošā kriminālprocesā, kura ietvaros īpaši lielā mērā ir jāņem vērā pirmstiesas apcietinājumā esošā apsūdzētā tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā laikposmā, kas izriet no Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK) 5. panta 3. punkta.

[...] [*omissis*: Informācija par iztiesāšanas sastāva sastāvu un iepriekšējo tiesas instanci]